

z roku 1878 zrušiti již v poradě neveřejné s dalším opatřením, jak uvedeno.

Rozhodnutí nejvyš. soudu ze dne 24. října 1930, Zn I 232/30. Dr. B.

K otázce příslušnosti řádného soudu v řízení rozhodčím.

Mezi stranami bylo ujednáno, že případné spory rozhodne zvláštní soud rozhodčí, před jehož jednáním měly býti vyřešeny určité formálnosti. Poněvadž jednání o těchto formálnostech se prodlužovalo, žalobce obávaje se, že jeho nárok bude promlčen, podal žalobu u řádného soudu. Strana žalovaná namítla nepřipustnost pořadu práva a uvedla, že spor před rozhodčím soudem jest již zahájen. Této námitce soud nevyhověl a pokládal se za příslušna, a to jedině z toho důvodu, že žalující straně hrozí promlčení žalobního nároku, že tedy jí nezbylo nic jiného, než podati žalobu u řádného soudu, aby předešla námitce promlčení.

Kr. soud jako soud rekursní však stížnosti žalované strany vyhověl, uváživ, že otázka, zda lze žalobu podati u řádného soudu, jest otázkou formálního práva, takže ji nelze řešiti s ohledem na materielně právní předpisy, jimiž jest upraven institut promlčení. Není tedy věci soudu, aby při zkoumání své příslušnosti bral ohled na to, jeví-li se pro žalobce žádoucím žalobu podati, aby zabránil promlčení nároku.

Pro prvý soud mělo býti rozhodným toliko zjištění, že dle úmluvy sporných stran jest sporný nárok podroben rozhodčímu řízení dle IV. oddílu šesté části civ. soud. řádu, takže vůlí stran bylo rozhodování o tomto nároku odňato řádným soudům, pročez měl uznati námitku vznesenou žalovanou stranou proti tomu, aby záležitost bylo u dovolaného soudu projednána a rozhodnuta, za důvodnou a měl žalobu odmítnouti.

Nejde ovšem, jak žalovaná strana mylně uvedla, o nepřipustnost pořadu práva, nýbrž o pouhou věcnou nepřipustnost prvního soudu, neboť nejedná se o záležitost zásadně odňatou z pravomoci řádných soudů, ježto jde přece o nárok na zaplacení lékařských úkonů, který by — nebýti úmluvy o rozhodčím řízení — podléhal pravomoci řádného soudu, která by i v daném případě oživila, kdyby strany úmluvu o rozhodčím řízení rozvázaly, resp. kdyby se byla žalovaná strana do sporu pustila, aniž vznesla námitky nepřipustnosti (§ 104 odst. 3. j. n.).

Rozh. kr. s. civ. v Praze z 8. X. 1930 č. R I 780/30.

L.